

Powstanie Wielkopolskie

<https://pw.ipn.gov.pl/pwi/form/r852346033479,CEPTOWSKI-Jozef-Sylwester.html>
2022-08-18, 13:10

CEPTOWSKI Józef Sylwester

Osoba

CEPTOWSKI Józef Sylwester

Urodzony

1877

Zmarł

1977

Opis

dowódca odcinka ponieckiego Grupy „Leszno”, ppłk Wojska Polskiego. Ur. 28 grudnia 1877 r. w Poznaniu, w rodzinie artysty rzeźbiarza Józefa i Emilii z Pawickich. Po ukończeniu szkoły powszechnej uczęszczał w Poznaniu do Gimnazjum św. Marii Magdaleny i Szkoły Realnej im. Bergera. Ukończył Seminarium Nauczycielskie w Kcyni, pracując jako nauczyciel w szkołach elementarnych. W latach 1901-1902 odbył służbę wojskową w 5 PAC w Poznaniu. Następnie uczył w Masłowie.

W 1903 r. zdał II egzamin nauczycielski i na własną prośbę został przeniesiony na kierownika szkoły w Łuszkowie (1904-1914). Zmobilizowany w sierpniu 1914 r., został wysłany na front zach. W 1917 r. mianowano go podporucznikiem. W listopadzie 1918 r. został zdemobilizowany i powrócił do Łuszkowa. Równocześnie nawiązał kontakt

z A. Bukowiecką w Cichowie, włączając się w nurt przygotowań powstańczych. W Łuszkowie i Jerce tworzył Straż Ludową. Po wybuchu powstania, na początku stycznia 1919 r. skierował część swego oddziału pod Wolsztyn, część do Krzywina, gdzie została włączona do tamtejszej kompanii i wysłana do Osiecznej pod Leszno. Następnie zgłosił się do dyspozycji por. dr. B. Śliwińskiego, dowódcy Grupy „Leszno”, który powierzył mu dowództwo 15-kilometrowego odcinka ponieckiego, od Sawin przez Waszków do Miehcina.

Dowodził tym odcinkiem do końca lutego 1919 r. Osobiście brał udział w potyczkach pod Gościejewicami i Miehcinem. Z oddziałów odcinka zorganizował baon dla 6 p. strz. Wlkp. Na początku marca przydzielony został przez Dowództwo Główne do 2 PAC, obejmując dowództwo 4 baterii. Dekretem Komisarjatu NRL nr 54 poz. 185 (z 23 maja 1919) został awansowany por. (ze starszeństwem od 1 kwietnia). W maju wyruszył z baterią na front pñ., w rejon Rucewa pod Bydgoszczą, gdzie ogniem artyleryjskim wspierał oddziały Wojsk Wielkopolskich pod Dąbrówką i Nową Wsią Wielką. W styczniu 1920 r. wkroczył z baterią do Bydgoszczy i tam organizował 5 baterię. Z obu bateriami w maju wyjechał na front litewsko-białoruski, uczestnicząc w walkach do sierpnia 1920 r., kiedy powrócił do Bydgoszczy z resztką uzbrojenia.

W 1920 r. został awansowany do stopnia kpt., a następnie mjr. W październiku przeniesiono go do Poznania na stanowisko dowódcy 14 Pułku Artylerii Ciężkiej. Od stycznia 1921 r. był komendantem Powiatowej Komendy Uzuppełnień w Kościanie. W 1927 r. przeniesiony został w stan spoczynku. Przeprowadził się z rodziną do Poznania (1931), gdzie do 1939 r. pracował w Towarzystwie Ubezpieczeniowym „Adriatica di Securita”. W latach okupacji był zatrudniony jako tłumacz ksiąg Urzędu Stanu Cywilnego. W 1945 r. wstąpił do PPS, od 1948 r. był członkiem PZPR. W 1949 r. wykluczono go z partii, w 1957 zrehabilitowano. Był członkiem Związku Powstańców Wielkopolskich, następnie ZBoWiD-u. W 1973 r. mianowany został ppłk. Wojska Polskiego w stanie spoczynku.

Zm. 18 listopada 1977 r. w Poznaniu, został pochowany na cmentarzu junikowskim. Był odznaczony Krzyżem Niepodległości, Krzyżem Walecznych (dwukrotnie) i Orderem Odrodzenia Polski V kl. Poślubił Katarzynę z Handschuhów i pozostawił dzieci: Józefa Aleksandra Bernarda (1905-?), Antoniego Emila Henryka (1907-1985) i Alfonsa Konstantego Stefana (1912-?).

Bibliografia

B. Polak, Ceptowski Józef Sylwester (1877-1977), (w:) Słownik biograficzny powstańców wielkopolskich 1918-1919, red. A. Czubiński, B. Polak, Poznań 2002, s. 49-50.

Autor wpisu

Bogusław Polak